

Mál nr. 154/2021

**M og
V v/ ábyrgðartryggingar A hjá V.**

Ágreiningur um bótaskyldu vegna vinnuslyss hinn 27. maí 2016.**Gögn.**

1. Málskot mótttekið 20.04.2021 ásamt fylgiskjölum 1-6.
2. Bréf V dags. 12.05.2021 ásamt fylgiskjölum 1-2.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að hinn 27. maí 2016 hafi M orðið fyrir slysi við störf sín hjá A. Hann hafi verið að aðstoða samstarfsmann sinn við að bera sófa úr flutningabifreið fyrirtækisins þegar kústskaft sem notað var til að halda hlera bifreiðarinnar opnum, en pumpa sem átti að nýtast í þeim tilgangi var ónothæf, féll niður með þeim afleiðingum að hlerinn slóst í enni M. Hafi M verið metinn til 8% læknisfræðilegrar örorku vegna afleiðinga þessa, en telji raunar afleiðingarnar umfangsmeiri en það mat gefi til kynna. M hefur krafist bóta úr ábyrgðartryggingu A hjá V vegna líkamstjóns síns en V hafnaði bótaskyldu með bréfi dags. 20. apríl 2020. M telur að slys hans sé að rekja til ófullnægjandi starfsaðstæðna en ríkar skyldur hvíli á atvinnurekendum að tryggja öryggi og góðan aðbúnað á vinnustöðum, sbr. nánar tilgreind ákvæði laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum og reglur settar á grundvelli þeirra. Öryggi viðkomandi sendibifreiðar, sem hafi verið vinnustaður M á slystíma, hafi ekki verið tryggt, og það að koma skafti fyrir við hlerann með þessum hætti hafi verið ófullnægjandi ráðstöfun. A hafi mátt vera ljóst að töluverð slysaætla gæti hlotist af slíkum frágangi, og hefði verið auðvelt að tryggja öryggi starfsmanna með því að gera við pumpuna eða útvega aðra bifreið. Er og áréttað að M hafi ekki verið bílstjóri umræddrar bifreiðar, og því verði ekki byggt á því að hann hafi borið neina ábyrgð á aðbúnaði hennar. Þá hafi umrætt slys ekki verið tilkynnt til Vinnueftirlitsins í samræmi við áskilnað 79.-81. gr. laga nr. 46/1980 og verði A að bera hallann af sönnunarskorti sem af því leiði.

Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram að A hafi ekki haft vitneskju um ástand umrædds hlera. A hafi látið af starfsemi en náðst hafi í fyrrverandi yfirmann sem upplýst hafi um að það hafi verið hlutverk bílstjóra að yfirfara bifreiðarnar og láta vita af bilunum. Það hafi ekki verið gert. Hvað varði tilkynningu til Vinnueftirlitsins þá hafi það ekki legið fyrir á slysdagi að M yrði óvinnufær eða að líklegt væri að hann hefði orðið fyrir langvinnu eða varanlegu heilsutjóni, enda hafi meiðsl hans í fyrstu ekki virst alvarleg. Hafi því ekki stofnast skylda til að tilkynna Vinnueftirlitinu um atvikið. Er bótaskyldu því hafnað.

Álit:

Eins og fram kemur að ofan er deilt um hvort M eigi rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V vegna umrædds slyss. Svo bótaskylda sé fyrir hendi úr ábyrgðartryggingu A þarf að mega rekja tjón M til saknæmra athafna eða athafnaleysis af hálfu þess eða aðila sem það ber ábyrgð á. Óumdeilt er að pumpa sem halda átti hlera fyrir ofan lyftu umræddrar vörubifreiðar var biluð. Jafnframt er óumdeilt að einhvers konar skaft hafi verið notað til að halda hleranum opnum umrætt sinn. Verður að telja að slík ráðstöfun hafi í sjálfu sér falið í sér augljósa slysaættu. Fram kemur í málatilbúnaði V að það hafi verið í höndum bifreiðarstjóra að yfirfara bifreiðarnar og tilkynna um bilanir á þeim. Það hafi ekki verið gert í þessu tilviki. Fyrir nefndinni liggur yfirlýsing X, dags. 19. apríl 2021, þar sem hann staðfestir að hann hafi verið bifreiðarstjóri þeirrar bifreiðar sem um ræðir, og að M hafi farið með honum umrætt sinn í þeim tilgangi að aðstoða við affermingu. Verður samkvæmt framansögðu og eins og mál þetta liggur fyrir nefndinni að telja að það verði metið X til sakar að hafa ekki látið vita af umræddri bilun og að hafa notað skaft til að skorða hlerann með þessum hætti. Á grundvelli vinnuveitendaábyrgðar A er bótaskylda úr ábyrgðartryggingu þess því fyrir hendi.

Niðurstaða.

M, á rétt til bóta úr ábyrgðartryggingu A, hjá V.

Reykjavík 3. júní 2021.
Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.